

KERTÉSZ ÁRPÁD, a kiállítás elnöke, a katalógus előszavában azt mondja, hogy ehhez hasonló kiállítás még nem volt Magyarországon soha. Igaza van. Mi hozzátesszük: kár, hogy ez a kiállítás így, amint kialakult, nem állandósulhat, nem maradhat együtt. Kár, hogy ez a kerek, egységes nyomdaipari seregszemle ismét széthull ezer meg ezer darabkájára. De a Múcsarnok kapuja bezárult és az értékek visszavándoroltak helyükre, ahonnét nemes áldozatkészség és megértő támogatás kimozdította: az esztergomi Főszékesegyházi Könyvtárba, a Széchényi-Könyvtár, Egyetemi Könyvtár polcaira és tárlóiba s a kiállító cégek raktáraiba.

MÁTÉ KÁROLY.

A Magyar Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesületének Évkönyve. I. 1935—1937. Az Egyesület megbízásából szerkesztette dr. Bisztray Gyula főtítkár. Budapest, 1937. Kir. M. Egyetemi Nyomda. 92 lap. 8°.

A Magyar Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesületének emez első évkönyve mindennél ékeőbb bizonyítéka annak, hogy az Egyesület megalakulása és működése valóban kulturális közérdek. Ahol rövid két esztendő alatt ily sok elvégzendő munka akadt és fényes eredménnyel el is végeztetett, ott az életképesség kérdése fel sem merülhet.

„Az Egyesület megalkotásának gondolatát, a kérdés jelentőségének bölcs mérlegelésével, HÓMAN BÁLINT m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter, még mint a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója vetette fel“ — idézzük a főtítkári beszámolóból. „Az Egyesület létrehívása tehát egyik láncszeme HÓMAN BÁLINT nagyvonalú kultúrpolitikai koncepciójának s mint ilyen, szervesen illeszkedik a felsőoktatásügy és tudományos továbbképzés fejlődését, valamint a kulturális együttműködés lehetőségeit jobban biztosító reformmunkálatok sorába.“ A beszámoló nyomatékosan mutat rá arra, hogy az Egyesület létrejöttével 1935. óta van immár egy hivatalos szervünk, „amely mint a könyvtári és levéltári egyesületek nemzetközi hálózatának hazai csomópontja, intézményesen szolgálja a kutatás megkönnyítésének s területe kiterjesztésének feladatait“.

Az évkönyvnek úgyszólván minden sora egyetlen nagy cél szolgálatában áll: miképpen válhatik tudatos szervezés és szervezkedés által a könyvtárosi és levéltárosi munkásság az egyetemes magyar tudományosság minél értékeőbb alkotórészévé.

A tartalmilag két részre tagolódo kiadvány első fele a mult év őszén lezajlott könyvtári és levéltári kongresszus négy alapvető előadását tartalmazza.

PASTEINER IVÁN, aki mint a közgyűjtemények és könyvtárak

országos főfelügyelője, a hivatalos álláspontot is képviseli, a vidéki könyvtárak szaporításában és a nagy könyvtárak fokozottabb együttműködésében jelöli ki a legközelebbi teendőket. Tartalmas tanulmányában — Magyar könyvtárpolitika — plasztikus világosságban domborodik ki elgondolásainak vitathatatlan realitása. Azok a módok, melyekkel az ideális célokat a mostoha anyagi helyzet fájó tényei ellenében is megközelíthetőkné tartja, a hozzáértő előtt rögtön elárulják mind a biztos ítéletű szakembert, mind pedig a gyakorlott kultúrdiplomatát. HERZOG JÓZSEF egy elméletinek látszó, de a valóságban döntő fontosságú levéltári kérdés problematikáját fejt ki: Mi tartozik a levéltárba és mi a könyvtárba? Elvi jelentőségű megállapításai figyelemreméltók s érdeklődéssel várjuk e kérdésben a könyvtárosi oldalról kifejtendő álláspontot. DÁVID ANTAL a könyvtárosok és levéltárosok testületi érdekeit fejtegetve, szépen érzékelteti, hogy a testületi érdek voltaképpen közérdek: a könyvtáros felkarolása közvetve a könyvtár s így az egyetemes művelődés felkarolása. SZABÓ ISTVÁN a levéltárnok gyakorlati problémáit világítja meg nagy hozzáértéssel és gondossággal.

Az Évkönyv második része közvetlenül az Egyesületre vonatkozó közleményeket tartalmaz. BISZTRAY GYULA főtitkári beszámolója az Egyesület történetéről és jelen állapotáról ad mindenre kiterjedő, pontos tájékoztatást. ASZTALOS MIKLÓS jelentése az Egyesület által folyó év elején rendezett nagysikerű első könyvtárosképző tanfolyam lefolyását és adatait ismerteti. Ezt követi az Egyesület alapszabálya, szakosztályainak ügyrendi szabályzata, tisztikarának és tagjainak névsora. Végül, a külföld tájékoztatása céljából, részletes, francianyelvű kivonat — SÓTÉR ISTVÁN korrekt munkája — csatlakozik a közleményekhez.

Az Évkönyv külső kiállítása és belső elrendezése: a tetszetős forma, kifogástalan tipográfia s a közlemények jólgördülő, szerves egymásutánja, a szerkesztő-főtitkár BISZTRAY GYULA ízlését, gondosságát és szakértelmét dicséri.

MÁTRAI LÁSZLÓ.